

ಒಡಮು-ಒಗಟುಗಳ ಅವಶೋಕನ

ಡಾ. ಎಸ್. ಬಿ. ರಾಜೋದ್¹

ಪೀಠಿಕೆ

ಜನಪದರ ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತಹ ಜನಪ್ರಿಯವಾದ ಪ್ರಕಾರವೆಂದರೆ ಒಡಮು-ಒಗಟು. ಇವು ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಿಂದ ಇಂದಿನವರೆಗೂ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಇವುಗಳ ಬಳಕೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾರವನ್ನು ಪ್ರಜಾಭಾವಂತರಾದ ನಾವುಗಳು ತಿಳಿದು ಅಧ್ಯೋಸಿಕೊಂಡು ಭರದಿಂದ ಸಾಗುತ್ತಿರುವ ಯಾಂತ್ರಿಕ ಜನರ ಬದುಕಿಗೆ ಇವುಗಳ ಮಹತ್ವ ತಿಳಿಸಿಕೊಡುವುದು ಅತ್ಯ ಅವಶ್ಯಕ. ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬದ ಹಿರಿಯರೇ ಟೆಲವಿಜನ್‌ನಂತೆ ಮನೆಯ ಎಲ್ಲ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಮನೋರಂಜನೆಯಲ್ಲಿ ತೇಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಒಡಮು-ಒಗಟುಗಳನ್ನು ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಮದುವೆ, ಮುಂಜುವಿ, ಗಟ್ಟಿಗಡಬಿ, ಸೀಮಂತ ಇತ್ಯಾದಿ ಮಂಗಲಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಾವೇಶಗೊಂಡ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಮನೋರಂಜನೆ, ವಿನೋದ, ಮುದ್ರಿಸುವ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ರಚನೆಗೊಂಡಿರುವುದು ಖಚಿತ.

ಒಡಮು

ಗಂಡ-ಹೆಂಡಿರು ತಮ್ಮ ಗಂಡಂದಿರ, ಹೆಂಡಂದಿರ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಹೇಳುವಾಗ, ಹೊಂದಿಸಿ ಹೇಳುವ ಚರುರೋಕ್ತಿಗಳು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಶೃಂಗಾರ ರಸ, ಹಾಸ್ಯರಸ, ಪ್ರೀತಿ, ಸಲಗೆ, ವಿನೋದ, ಚಾಟೋಕ್ತಿ ಇವೆಲ್ಲವು ಒಂದರೊಡನೊಂದು ಬೆರಪು ಇಡೀ ಪರಿಸರವನ್ನು ರಂಗೇರಿಸಿ ಹಾಸ್ಯದ ಹೊನಲಿನಲ್ಲಿ ತೇಲಾಡಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ಈ ಒಡಮು ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕಿಂತಿದೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನವದಂಪತ್ತಿಗಳು ತಮ್ಮ ಗಂಡ ಹೆಂಡಿರ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಹೇಳುವಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೆಂಡತಿಯಾದವಳು ಅಥವಾ ಮಾಣಿಕ್ಯವಾಗಿ ಒಂದು ಒಡಪನ್ನು ಹಾಕಿ ಗಂಡನ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳುವಳು. ಹಾಗೆಯೇ ಗಂಡನಾದವನು ತಾನೊಂದು ಒಡಪನ್ನು ಬಳಕೆ ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಮುದ್ದಿನ ಮದದಿಯ ಹೆಸರು ಹೇಳುವನು. ಹಿಂಗೆ ಅಥವಾ ಮನ್ನು ಹಾಕಿ ಹೇಳಿದ್ದರೆ ಕೇಳುಗರು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ ಈ ಒಡಮುಗಳಲ್ಲಿ ಗಂಡು ಹೆಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಬೇಡಿಸಿ, ವ್ಯಂಗ್ಯಮಾಡಿ ಹೇಳುವ ಹೆಸರುಗಳ ಬಗೆ ಒಬ್ಬಿರಿಗೊಬ್ಬಿರನ್ನು ಕೆಂಳಿಸುತ್ತವೆ; ರೇಗಿಸುತ್ತವೆ. ಈ ಮೂಲಕ ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಹತ್ತಿರವಾಗುತ್ತಾರೆ. ನವದಂಪತ್ತಿಗಳ ಸಂಕೋಚ ದೂರ ಮಾಡಲು ಈ ಒಡಮುಗಳು ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿವೆ.

¹ ಮುಖ್ಯಕ್ಷರು, ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗ ಹಾಗೂ ಸಂಖೋಧನಾ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರು, ಡಾ. ಎಸ್. ಬಿ. ರಾಜೋದ್, ಕಲಾ ಹಾಗೂ ವಾಸ್ತ್ವ ಮಹಾವಿದ್ಘಾಲಯ, ಬೆಂಗಳೂರು.

ಉದಾ : ಗಂಡನಿಗೆ ಹೆಂಡತಿಯ ಹೆಸರು ಕೇಳಿದಾಗ....

ದಪ್ಪ ಮೂಗು ಕಪ್ಪ ಬಣ್ಣ ಸಪ್ಪಗಿನ ಮಾರಿ
ಸಪ್ಪಳಿಲ್ಲದ್ದಾಂಗ ಹಪ್ಪಳಾ ತಿಂತಾಳ ಬಂಗಾರಿ.

ಹೆಂಡತಿಗೆ ಗಂಡನ ಹೆಸರು ಕೇಳಿದಾಗ.....

ಕಟಕ ರೊಟ್ಟಿ ಶಾರದ ಚಟ್ಟಿ ! ಕಟಕೋಂಡು ಹೋಗಂದರ
ಸೆಟಗೋಂಡ ಹೋಗತಾರ ಮಲ್ಲನಗೌಡ.

ಹೀಗೆ ಗಂಡ-ಹೆಂಡಿದಿರು ಒಡಪಾ ಹಾಕಿ ಹೆಸರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆರತಿ ಎತ್ತುವ ಮತ್ತು ಇಳಿಸುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯರೂ ಕೂಡ ಒಡಪಿಟ್ಟು ಹೆಸರು ಹೇಳುವುದು ರೂಡಿಯಾಗಿತ್ತು.

ಈ ಒಡಮುಗಳನ್ನು ಪ್ರಾದೇಶಿಕವಾಗಿ ಕನಾರಟಕದ ವಿವಿಧ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ವಿಭಿನ್ನ ಹೆಸರುಗಳಿಂದ ಕರೆದಿರುವುದುಂಟು. ಜಿತ್ತುದುಗ್ರ ಮತ್ತು ಶಿವಮೋಗ್ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಡಗು, ಮಂಡ್ಯ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಜೋಚೆಸರು, ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ತೊಡಕು ಎಂದೂ, ಬೆಂಗಳೂರು ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಒಡಚು ಎಂದು ಉತ್ತರಕನಾರಟದಲ್ಲಿ ಒಡಪು ಅಥವಾ ಒಡಪಾ ಎಂದು ಕರೆಯುವುದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಪ್ರಾದೇಶಿಕವಾಗಿ ಪರಿಸರಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ವಿವಿದ ಹೆಸರುಗಳಿಂದ ಕರೆದರೂ ಅರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನತೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ.

ಒಡಪಿನ ಮೂಲ

ಒಡೆ ಮೂಲಧಾತುವಿನಿಂದ ಒಡಪು ಶಬ್ದ ರೂಪತಾಳಿದೆ. ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಮೂಡಿದ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಹೇಳುವ ಎಂಬುವುದು ಸಿಪಿಕೆ ರವರ ಅಭಿಮತ. ಒಡ=ಒಡ= Union being together with ಎಂಬುವುದಕ್ಕೆ ‘ಮು’ ಪ್ರತ್ಯೇಯ ಸೇರಿ ಸಿದ್ಧವಾದ ನಾಮಪದ ಗಂಡನ ಮತ್ತು ಹೆಂಡತಿಯ ಹೆಸರಿಗೆ ವರ್ಣನೆಯಾಗಿ ಅದರೊಂದಿಗೆ ಒಡಗೂಡಿಯೇ ಬರುವುದರಿಂದ ಇದು ಒಡಪು ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಜೋತಿ ಹೊಸುರು ರವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಒಡಪು ಎಂದರೆ ಒಡವೆ ಇಲ್ಲವೆ ವಿಶೇಷಣ ಎಂದು ಅರ್ಥ್ಯಸಬಹುದು. ಗಂಡು-ಹೆಣ್ಣಿನ ಸೌಂದರ್ಯ, ಬಲ, ಗುಣ-ಸ್ವಭಾವ ಮುಂತಾದವುಗಳ ಕುರಿತು ವರ್ಣನೆಗ್ಗೆಯುದೇ ಒಡಪೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ನಿಷ್ಪತ್ತಿ ಹೇಳುವುದು ಕರಿಣಿವಾದರೂ ಹೊಡಪು ಹೋಗಿ ಒಡಪು ಆಗಿರಬೇಕು. ಎಂಬುವುದು ಎಸ. ಜಿ. ಇಮ್ರಾಂಶುರ ರವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಹೀಗೆ ಅವರವರ ಭಾವಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಒಡಪುಗಳ ವಿಚಾರ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿರುವುದು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ.

ಒಗಟು

ಇದೊಂದು ಗದ್ಯಸಾಹಿತ್ಯದ ಶಾಖೆಯಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಜನಪದರು ತಮ್ಮ ಆಳವಾದ ಅನಿಸಿಕೆಗಳನ್ನು ಹೊರ ಹಾಕಲು ಕಂಡುಕೊಂಡ ಹಲ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಒಗಟು ಒಂದೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರುವ ‘ಒಗಟು’ ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿಯೇ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಜೀವನವೇ ಒಂದು

ಸಮಸ್ಯೆ ಎಂಬ ಹಿನ್ನಲೆಯಲ್ಲಿ ರಚಿತವಾಗಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಒಗಟುಗಳು ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದ ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ವಯಸ್ಸು ಮತ್ತು ಲಿಂಗಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ಸರ್ವರಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಾಗುವುದನ್ನು ಕಾಣಿಸಿಗುತ್ತದೆ.

ಒಗಟಿನ ಮೂಲ

ನಾಗವಮನ ಅಭಿಧಾನ ವಸ್ತುಕೋಶದಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ ‘ಒಗಟೆ’ ಎಂಬ ಪದವು, ಅವನ ತರುವಾಯ ಮಂಗರಸನ ಕನ್ನಡ ಕೋಶದಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ ‘ವಾಗಟೆ’ ಎಂಬ ಪದವೂ ಇಂದಿನ ‘ಒಗಟೆ’ ಎಂಬ ಸಾಹಿತ್ಯಜಾತಿಯ ಹೆಸರುಗಳೇ ಆಗಿರುವವು. ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿರುವ ‘ಪ್ರಹೇಲಿಕಾ’ ‘ಪ್ರವಹಿಕಾ’ ಎಂಬುವುಗಳ ಸಮಾನಾರ್ಥ ಪದಗಳೆಂದು ಆ ನಿಷಂಟುಕಾರರು ‘ಒಗಟೆ’ ‘ವಾಗಟೆ’ ಎಂಬ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಪದಗಳು ಕನ್ನಡ ಮೂಲದಿಂದ ಕಾಣುದಿಲ್ಲ.¹ ಪ್ರಾಕೃತ ಭಾಷೆಯಿಂದ ಬಂದದ್ದು ಎಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಇಂದು ಉತ್ತರ ಕನಾರಾಟಕದ ಜನರ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಬಳಸುವ ‘ಒಗಟು’ ಎಂಬ ‘ಅ’ ಕಾರಾಂತ ಪದವೂ ದಕ್ಷಿಣ ಕನಾರಾಟಕದವರು ಬಳಸುವ ‘ಒಗಟೆ’ ಎಂಬ ‘ಎ’ ಕಾರಾಂತ ಪದವೂ ಮೂಲ ಶಬ್ದವಾದ ಯಾವುದರವೇ ವಿಕೃತ ರೂಪಗಳಿರಬಹುದೆಂದು ನನಗೆ ಎನಿಸುತ್ತದೆ.² ವಚನಕಾರರು ಬೆಡಗು ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಒಗಟಿಕ್ಕಿರುವ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಿರುವುದು ಹನ್ನೇರಡನೆಯು ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಗೊಚರಿಸುತ್ತದೆ.

ಒಗಟನ್ನು ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ ‘Riddle’ ಎಂದು ಕರೆದಿರುವುದುಂಟು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಒಗಟು. ಓಂಟು, ಒಡಕತೆ ಮುಂತಾದ ಪದಗಳ ಬಳಕೆ ಇವೆ ಎಂದು ವಿದ್ವಾಂಸರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುವರು. ಒಗೆ ಅರ್ಥವಾ ಎಸೆ ಎಂಬ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ‘ಒಗಟು’ ಪದ ಬಂದಿರುವದೆಂಬ ನಂಬಿಕೆ. ಒಗೆ ಅರ್ಥವಾ ಎಸೆ ಅಂದರೆ ಜನಪದಿಯ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಹಾಕು ಎಂದರ್ಥ ಕೂಡ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಒಷ್ಣತ್ವಾನೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಉತ್ತರ ಹೇಳಿ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಬಿಡಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಉದಾ : ಒಗಟು 1: ಅಗಳೇ ಮ್ಯಾಲ ಚಿಗಳೆಪ್ಪ ಕುಂಠಾನ

ಬಂದವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಸಾದ ಕೊಡತಾನ

ಉತ್ತರ: ಚೇಳು

ಒಗಟು 2: ಮರದೊಳಗ ಮರಹಟ್ಟಿ ಮರದಂತೆ ಕಾಯಾಗಿ

ತಿನಬಾರದ ಹಣ್ಣಿ ಬಲು ಸವಿ

ಉತ್ತರ: ಎಳೆಗೂಸು

ಈ ಮೇಲಿನಂತೆ ಪ್ರಶ್ನೋತ್ತರ ಬಹುತೇಕ ಎರಡು ತಂಡಗಳ ಮಧ್ಯ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಒಡಚುವ ಕಥೆ ಎಂಬರ್ಥದಲ್ಲಿ ಒಡಗತೆ ಎಂಬ ರೂಪ ಪಡೆದಿರಬೇಕು. ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಾಪಗೊಂಡಿರುವ ಮುಂಡಿಗೆ ಮತ್ತು ಮುಡಿಗೆ ಎಂಬ ಪದಗಳು ಒಗಟಿನ ಸಮಾನಾರ್ಥಕ ಪದಗಳು ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಒಗಟಿನ ಮುಖ್ಯ ಲಕ್ಷಣವೆಂದರೆ ಅರ್ಥಗೊಂಡಿರುವ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಎಂದರೆ ಅರ್ಥವನ್ನು

ಮಚ್ಚಿಡುವ ಕ್ರಿಯೆ. ಒಗಟು ಹೇಳುತ್ತಾ ಹೋದಂತೆ ಕೇಳುಗನ ಮನದಲ್ಲಿ ಅಥವ ಬಿಚ್ಚಿಕೊಳುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಧಟ್ಟನೆ ಅಥವ ಹೋಳಿಯಿತೆಂದರೆ ಒಮ್ಮೆಲೆ ನಗೆಯ ಬುಗ್ಗೆ ಚಿಮ್ಮುತ್ತದೆ.

ಒಡಪು-ಒಗಟುಗಳ ಅಥವಾವ್ಯಾಸ ಹಾಗೂ ವರ್ಗೀಕರಣ

ಒಡಪು-ಒಗಟು ಎರಡೂ ಒಂದೇ ಎಂಬುವುದು ಜನಪದರಿಂದ ಹಿಡಿದು ಹಲವಾರು ಜನಪದ ಅಧ್ಯಯನಕಾರರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿ ಕಲ್ಪನೆಯಿದೆ. ಆದರೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವಾಗ ತಿಳಿದು ಬರುವ ವಿಷಯ ಬಹಳ ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿ ತೋರುವುದು. ‘ಒಡಪು’ ಅಂದರೆ ಒಡವೆ ಇಲ್ಲವೆ ವಿಶೇಷಣ ಎಂದು ಅಧ್ಯೋಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಗಂಡನ ಸೌಂದರ್ಯ, ಬಲ, ಗುಣ-ಸ್ವಭಾವ ಮುಂತಾದವುಗಳ ಹೆಚ್ಚಳವನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾಡುವ ವರ್ಣನೆಯೇ ಒಡಪನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಇದರ ಬಳಕೆಯ ಸಂಭರ್ವವೆಂದರೆ ನವದಂಪತ್ತಿಗಳಿಗೆ ಆರತಿ ಎತ್ತಿ ಗಂಡನ ಹೆಸರು ಹೇಳುವಂತೆ ಹೆಂಡತಿಗೂ, ಹೆಂಡತಿಯ ಹೆಸರು ಹೇಳುವಂತೆ ಗಂಡನಿಗೂ ಒತ್ತಾಯಿಸುವುದು ರೂಡಿ. ಮತ್ತೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸಂಭರ್ವಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇವುಗಳ ಬಳಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಉದಾ: ಗಂಡನ ಹೆಸರೇಳುವಾಗ.... ‘ಅತ್ತಲಾಗ ಅವು ಇತ್ತಲಾಗ ನಾ, ಕತ್ತಲಾಗ ಬಂದು ಕೈ ಹಿಡಿಯುತ್ತಾನು’ ‘ಗೋಧಿ ಕಾಳ ಬಿತ್ತು ಆರನೂರ ಎತ್ತು, ನಮ್ಮ ರಾಯರ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ಬಲು ಗತ್ತು’ ಹೆಂಡತಿಯ ಹೆಸರೇಳುವಾಗ...‘ದೀಪ ಹಚ್ಚು ಅಂದ್ರ, ದೂಪ ತೋಗೊಂಬಾ ಅಂತಾಳ’ ‘ಕಾಸಿದ್ರೆ ಕೈಲಾಸ..... ಇವಳ ಕೈಯಾಗ ನಾ ಇದ್ದರೆ ವಿಲಾಸ’

ಹೀಗೆ ನವದಂಪತ್ತಿಗಳು ಮದುವೆಯ ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ ನೇರವಾಗಿ ಹೆಸರು ಹೇಳದೇ ವ್ಯಂಗ್ಯವಾಗಿಯೋ ಶ್ರೀತಿಯ ಬೃಗಳ ಮುಖಾಂತರೆಯೋ ಅಥವಾ ಅವರುಗಳ ಗುಣ-ಸ್ವಭಾವಗಳ ಹೋಗಳಿಕೆಯೋ, ಸೌಂದರ್ಯದ ಹೋಗಳಿಕೆಯೋ ಅಥವಾ ಪರಿಸರಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ತಕ್ಕ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಜನರಿಗೆ ನಗೆಯ ಹೋನಲಲ್ಲಿ ಮುಳಗಿಸುವಂತೆ ಒಡಪನಿಟ್ಟು ಹೆಸರು ಹೇಳುವ ಪರಂಪರೆ, ಸಂಪ್ರದಾಯ ಇದರಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಕೊಂಡಿದೆ.

ಒಗಟು ಅಂದರೆ ಪ್ರಶ್ನೋತ್ತರಗಳಿಂದ ಹೂಡಿ ಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬ ಒಗಟಿನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದರೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಅದರ ಉತ್ತರವನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇವುಗಳ ಬಳಕೆಯ ಸಂಭರ್ವ ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಮದುವೆ, ಮುಂಜುವಿ, ಇನ್ನಿತರ ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಹಿರಿ ಅಜ್ಞನ ಸುತ್ತ ಅಥವಾ ಹಿರಿ ಅಜ್ಞಿ ಸುತ್ತ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರೊಂದಿಗೆ ಪರಿಜನರು ಸೇರಿ ಸ್ವರ್ದ್ಧ ನಡೆಸುವುದು. ಈ ಒಗಟುಗಳ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶ ಅಂದರೆ ಆ ಗೋಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ ಎಲ್ಲ ಜನರಿಗೆ ಮನೋರಂಜನೆ ನೀಡುವುದು. ಉದಾ: ‘ಹುಟ್ಟಿವಾಗ ಕೆಂಪು ಕಣ್ಣಿಗೆ ತಂಪು, ಏರಿದಾಗ ನೆತ್ತಿ ಕೆಂಡ, ಇಳಿದಾಗ ಹೂವಿನ ಕುಂಡ’ (ಸೂರ್ಯ) ‘ಆರುಕಾಲು ಅಂಕಣ್ಣ ಮೂರು ಕಾಲು ಡೊಂಕಣ್ಣ ಸದಾ ಮೀಸೆ ತಿರುವಣ್ಣ’ (ನೋಣ) ‘ಕೆಂಪು ಗರತಿ ಮಡ್ಯಾಗ ಇರತಿ, ಬರುದು ಬರತಿ ತಡ ಯಾಕ ಮಾಡತಿ’ (ತೋಗರಿ) ಹೀಗೆ ಒಗಟುಗಳಲ್ಲಿ ಮನೋರಂಜನೆಯೇ ಪ್ರದಾನವಾಗಿದ್ದರು ಬುದ್ದಿಗೆ ಚುರುಕು ನೀಡುವ ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ವಿವೇಕ ಜಾಗೃತಿಗೊಳಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯಿದೆ. ಇವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕ್ಷೇಜ್ಞ ಮಾದರಿಯಂತೆ ಅವರವರ ಮನೋವಿಕಾಸವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತವೆ. ಒಟ್ಟನಲ್ಲಿ ಒಡಪು-ಒಗಟುಗಳ ಅಥವಾವ್ಯಾಸ ಈ ಮೇಲಿನಂತೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಉಚಿತ.

ವರ್ಗೀಕರಣ

ವಿದ್ವಾಂಸರಾದ ಅಲ್ಲಿಬಾಯಿ ದಸ್ತಗೀರ್ ರವರು ಒಡಮಗಳನ್ನು ಅವುಗಳ ವಸ್ತುಸ್ಥಿತಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗುವಂತೆ ಈ ಕೆಳಗಿನಂತೆ ಅಭಿಮತ ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ. ಒಡಮಗಳ ಭಾವ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸಿ, ಅವರವರು ವಾಸಿಸುವ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ, ದಾಂಪತ್ಯ ಜೀವನದ ವ್ಯೇವಿಧ್ಯಮಯಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಒಡಮಗಳನ್ನು ಈ ರೀತಿ ವರ್ಗೀಕರಿಸಿರುವುದು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. 1) ಹೆಸರು ಹೇಳುವ ಕೆಳುವ ಅಕ್ಷರತೆ 2) ದಾಂಪತ್ಯ ಪ್ರೀತಿ, ಪ್ರೇಮ 3) ಗಂಡನ ಗುಣಗಾನ ಮತ್ತು ಗೌರವ 4) ಗಂಡನ ಗುಣದೋಷ 5) ತಿನಿಸು-ಲಣಿಸುವ ಸಂದರ್ಭ 6) ವೇಷ ಭೂಷಣ ಅಲಂಕಾರಗಳ ಕುರಿತು 7) ಕ್ರೀಡೆ, ಕಲೆ 8) ಕೃಷಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ 9) ಶುಭ ದಿನ ಹಾಗೂ ಮಂಗಳ ಕಾರ್ಯ ಹೀಗೆ ಹಲವಾರು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಡಮಗಳನ್ನು ವಿಭಜಿಸಿರುವುದು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ.

ಒಗಟುಗಳು ಬೆಡಗಿನ ವಚನಗಳಂತೆ ನಿಗೂಢವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಹೇಳುವಾಗ ಹೊರ ಅರ್ಥ ಬೆರೊಂದು ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕಂಡರೂ ಅಂತರಾಳದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಒಗಟಾದ ಅರ್ಥ ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟು ವಿದ್ವಾಂಸರಾದ ಬಿ.ಆರ್ ಜಿಲುಮಿ ರವರು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ವರ್ಗೀಕರಣವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. 1) ಗಂಬೀರ ಚಿಂತನೆಯ ಒಗಟುಗಳು 2) ತಿಳಿಹಾಸ್ಯದ ಒಗಟುಗಳು 3) ಕಥಾ ಹಿನ್ನೆಲೆಯೆಳ್ಳ ಒಗಟುಗಳು 4) ಸಂಭಾಷಣಾತ್ಮಕ ಒಗಟುಗಳು 5) ಗಣೀತಾತ್ಮಕ ಒಗಟುಗಳು 6) ಹೇಳಿದ ಉತ್ತರದಿಂದಲೇ ಬದಲಾಗುವ ಒಗಟುಗಳು 8) ಪ್ರಶ್ನೋತ್ತರ ಒಗಟುಗಳು ಹೀಗೆ ಒಗಟುಗಳ ವಿಧಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಒಗಟುಗಳ ಗುಣಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿ ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ಒಗಟುಗಳು, ಚಮತ್ವಾರ್ಥಿ ಒಗಟುಗಳು, ವೃತ್ತಿ ಸಂಬಂಧಿ ಒಗಟುಗಳು, ಪ್ರಾಣಿ ಮೂಲ ಒಗಟುಗಳು ಹೀಗೆ ಹಲವಾರು ರೀತಿಗಳಲೂ ವಿಂಗಡಿಸಬಹುದು.

ಉಪಸಂಹಾರ

ಹೀಗೆ ಪ್ರಾಚೀನಕಾಲದ ಮೌಲಿಕ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಉಗ್ರಾಣದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವ ಹಲವಾರು ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ ಒಡಮ-ಒಗಟು. ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವೆಚ್ಚದಂತೆ ಹೊಳೆಬಿಟ್ಟು ಮನರಂಜನೆಯಿಂದ ಜನ-ಮಾನಸರ ಹೃದಯ ಗೆದ್ದ ಸಾಹಿತ್ಯವೆಂದರೆ ಒಡಮ-ಒಗಟು. ಮನುಷ್ಯನ ಬುದ್ಧಿ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಅತಿ ಚುರುಕುಗೊಳಿಸಿ, ಹಾಗೆಯೇ ಅದರಫ್ರ ತಿಳಿದು ಕೊಡಲೆ ನಗೆಯ ಹೊನಲಾಗಿ ಇಡೀ ಸಮಾರಂಭಕ್ಕೆ ಹೊಸ ಮೆರಗು ತಂದು ಕೊಡುವುದು. ಇಂತಹ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾರವು ಇಂದು ನಮ್ಮೀಂದ ದೂರ ದೂರನೇ ಉಳಿಯುತ್ತಿರುವುದು ಸೋಜಿಗ. ಇಂದು ಹಳತನ್ನ ಹೊಸತನದ ಮುಖಿದಲ್ಲಿ ಶೋಧಿಸಿ ಮರುಜೀವ ಕೊಡುವುದು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ದೊಡ್ಡ ಜವಾಬ್ದಾರಿ.

ಕೊನೆಟಿಪ್ಪಣಿ

1. ಬೇಟಗೇರಿ ಕೃಷ್ಣಶರ್ಮ. (1976). ಕನ್ನಡ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ. ಕನಾರ್ಟಿಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಧಾರವಾಡ. ಮಟ ಸಂಖ್ಯೆ. 18
2. ಮೇಲಿನದೇ., ಮಟ ಸಂಖ್ಯೆ. 19

ಪರಾಮರ್ಶನ ಗ್ರಂಥಗಳು

- ಸಿ.ಸಿ.ಎ.ಪ್ರ್ಯು. ಎಸ್.ಜಿ. (1978). ಜನಪದ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರಕಾರ್ಯ. ಕನಾರಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಧಾರವಾಡ.
- ಬೇಟಗೇರಿ ಕೃಷ್ಣಶರ್ಮ. (1976). ಕನ್ನಡ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ. ಕನಾರಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಧಾರವಾಡ.
- ನಿಂಗಣ್ಣ ಸಿ. (2010). ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಕೋಶ. ಶ್ರೀ ಸಿದ್ದಲಿಂಗೇಶ್ವರ ಪ್ರಕಾಶನ, ಗುಲಬಗಾಂ.
- ಸಣ್ಣಾಮ ರಾತ್ಮೇಚ ಹಿ. ಕೆ. (2004). ‘ಲಂಭಾಣಿ ಒಗುಗಳು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ನೋಟ’ ನೇಹಾ ಪ್ರಕಾಶನ, ಗದಗ-2004
- ಶಂಖು ಬಳಿಗಾರ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಶ್ಯಲ ಹುದ್ದಾರ. (2010). ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಬಯಲಾಟ. ಕನಾರಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಧಾರವಾಡ.

J O U R N A L S